Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

potest. quando ad multorū sustentationē tendit. si cui suffi
cere propria nec soli potuerunt. Curante acta ergo utta se
quisq; inueniat. ne inappetitu se culminis imago cogitationis
inludat. Quamuis plerūq; in occupatione regiminis ipse
quoq; boni operis usus perditur qui in tranquillitate teneba
tur. quia quieto mari recte nauim & imperitus dirigit.
Turbatis aū tempestatis fluctibus ꝗā peritus se nauta con
fundit. Quidnamq; ē potestas culminis. nisi tempestas men
tis. Inqua cogitationū semp procellis nauis cordis quatitur.
huc illucq; incessanter impellit. ut prepentinos excessus
oris & operis quasi pobularia sara frangat. Inter
hec traq; quid sequendū ē. qd tenendum. nisi ut uirtutib⁹
pollens coactus ad regimen ueniat. uirtutib⁹ uacuus nec
coactus accedat. Ille si omnino renititur. caueat ne ac
ceptam pecuniā in sudariū ligans de eius occultatione iu
dicetur. Pecuniam quippe in sudario ligare ē. percepta
dona sub ocio lenti corporis abscondere. Ac contra iste
cum regimen appetit. adtendat ne per exemplū prauī
operis pharisaeorū more ad ingressū regni tendentib⁹ ob
staculum fiat. qui iuxta magistri uocē nec ipsi intrant
nec alios intrare pmittunt. Cui considerandū quoq;
ē. quia cum causā populi electus presul suscipit. quasi
ad egrum medicus accedit. Si ergo adhuc eius inopere
passiones uiuunt. qua psumptione pcussum mederi pro